

Vänsterpress om Hongkong – augusti 2020

Vi har tidigare publicerat *en* artikelsamling om utvecklingen efter den kinesiska regeringen (i slutet av juni) antog den nya ”säkerhetslagen” för Hongkong: [Vänsterpress om Hongkong – juli 2020](#).

Vi konstaterade då att den svenska vänsterpressen varit dålig på att kommentera händelserna. Det har inte blivit mycket bättre sedan dess. I själva verket har vi bara noterat en ny artikel (från *Revolution*) som återges nedan. Dessutom har vi översatt en artikel från den amerikanska tidskriften *Jacobin magazine*, som också återges nedan.

Se även: [Problemet Hongkong](#) (artiklar augusti 2019), och [Vart leder protesterna i Hongkong?](#) (artiklar oktober 2019) och [Varför vänstern ska stöda Hongkongs kamp för demokrati](#) (intervju december 2019).

Innehåll

Jacobin	1
<i>Varför de nya nationella säkerhetslagarna i Hongkong spelar roll</i>	1
Revolution	2
<i>Massrörelsen i Hongkong dör ut</i>	2

Jacobin

Varför de nya nationella säkerhetslagarna i Hongkong spelar roll

JN Chien och JS*

Jacobin magazine 4/7 2020

I tisdags [30 juni] antog Beijings högsta ledning enhälligt nationella säkerhetslagar som förbjuder separatistiska handlingar, omstörtande verksamhet, utländsk inblandning och terrorism i Hongkong. Lagarna har marknadsförts som ett sätt att ge Hongkong lugn och ro och åter få in staden på rätt spår för att återta sin plats som ekonomisk motor. Men för alla som tänker är det uppenbart att lagarna inte bara gör det olagligt att vara oliktankande, utan också utgör ett förtida slut på Hongkongs oberoende och överenskommelsen om "Ett land, två system".

Genom att kringgå både Hongkongs lagstiftande församling och rättsväsende, och möjligen till och med införa ett Beijing-lett president kontrollorgan för att upprätthålla lagarna, har president Xi Jinping tydligt visat att han har tappat tålamodet med Hongkongs etablissemangfientliga rörelse. Hongkongs lagstiftare var inte delaktiga i en enda detalj innan lagarna antogs (även om det inte hindrade Beijing-vänliga politiker att uttrycka stöd för lagen).

Detta omfattande angrepp på Hongkongbornas möjlighet att uttrycka avvikande åsikter kommer bara att göra det möjligt för Kinas kommunistiska parti (KKP) att redan före 2047 bryta ännu mer mot Hongkongs grundlag. Demonstranterna i Hongkong, som har kämpat för den demokrati som de en gång fick löfte om, står nu inför ännu större risker när de går ut på gatorna. Även om oliktankande som grips inte kommer att utlämnas till fastlandet, så kommer de att underkastas Beijings oklara juridiska system lokalt, och riskerar fängelse i minst tre, fem eller tio år. I värsta fall kan de få livstid.

Den rädsla som de nationella säkerhetslagarna har skapat har redan visat sig vara ett hinder för Hongkongbornas digitala frihet. Twitteranvändare i Hongkong har gjort sina profiler privata. Många har lämnat plattformen och har raderat sina profiler av rädsla för repressalier från regeringen. De som har stannat kvar måste fråga sig om deras alias online kommer att leda fram till deras verkliga identiteter. Varje handling kan vara utsatt för granskning och är därmed osäker.

Effekterna av lagen är redan tydliga bland en del av Hongkongs mest framträdande aktivister. Redan innan lagen trädde i kraft lämnade Joshua Wong, Agnes Chow och Nathan Law, som alla spelade ledande roller i 2014 års Paraplyrörelse, det studentledda politiska partiet Demosisto, som de bildade 2016.

Dessutom har de pågående protesterna och pandemin drabbat Kinas ekonomiska tillväxt hårt, vilket är oacceptabelt för Beijing. De nya lagarna är Xis sätt att återigen röja vägen för stabila och otyglade profiter.

Antagandet av de nationella säkerhetslagarna utdelar också ett svepande slag mot aktivister på fastlandet, som under flera årtionden (tillbaka till Sun Yat-sens tid) har kommit till Hongkong som säkert tillflyktsort för oliktankande. Hongkong har i själva verket en lång historia av att stöda arbetar- och sociala rättviserörelser i Fastlandskina. Utöver att vara platsen för de största årliga demonstrationerna mot massakern på Himmelska fridens torg, har staden sedan länge varit hem för organisationer som förespråkar och dokumenterar arbetarorganisationer i Kina, vilket gör den till en central länk mellan Kinas arbetarrörelse och resten av världen.

---

* JN och JS är aktivister i demokrati-rörelsen, och JN är dessutom skribent på webbtidskriften *Lausan* (kinesiska för paraply).

Även om vi ännu inte har sett hur de nationella säkerhetslagarna kommer att påverka dessa organisationer, så kan lagstadgans omfattande villkor enkelt kalla deras arbete för uppvigling, och genast riskera deras arbete. Enligt de nya lagarna kan ekonomiskt stöd betraktas som upprorisk – eller till och med terroristisk – verksamhet. Det kan innebära att resten av världen helt skärs av från arbetarnas kamp i Fastlandskina, enligt mångas förmenande den största grupp arbetare i världen som har fungerat som motor för billig arbetskraft under den globala kapitalismen.

Hårt förtryck från KKP är inget nytt för oliktankande på fastlandet. Arbetarorganisationer och sociala rättviseaktivister har drabbats av den sortens förtryck i flera år, de har internerats utan förvarning, fängslats utan rättegång och i en del fall torterats. Även om dessa lagar kan innebära slutet för Hongkong som vi känner det, kommer aktivister och demonstranter i Hongkong nu att tvingas acceptera att deras öde är nära sammanflätat med sin motsvarighet på fastlandet. Mer än någonsin kommer befrielsen nu att vara beroende av om Hongkongborna kan ta till sig den etablissemangfientliga kampen i Fastlandskina som i grund och botten sin egen.

Kriminaliseringen av avvikande åsikter i Hongkong äger rum samtidigt som en större våg av nationell militarisering sker nu när protester och uppror sveper genom världen. USA:s ”krig mot terrorism” har utgjort modellen för Kinas ”Folkrig mot terrorism” och massinterneringarna av uigurer. Detta samarbete ”mot global terror” är nära sammanflätat med utbytet mellan de imperialistiska säkerhetsapparaterna för att säkerställa ett oavbrutet utbyte av varor och produktion av kapital. I Filippinerna, Singapore, Pakistan och USA har regeringarna utnyttjat den pågående pandemin och de befogade offentliga oroligheter som orsakats av staternas underlåtenhet att sätta stopp för de systematiska skadorna och ödeläggelsen av svartas och brunas liv, för att införa lagstiftning mot demonstrationer.

Oavsett om det är motstånd för nationell demokrati i Filippinerna, Black Lives Matter-rörelsen i USA, eller decenniernas arbetaraktivism i Fastlandskina, så är detta senaste angrepp mot Hongkongs politiska frihet oupplösligt knuten till denna etablissemangfientliga kamp över hela världen. Även om Hongkongborna nu kanske känner sig ensamma under en hopplös kamp, så är det viktigt att verka över nationsgränserna, precis som de makthavande gör.

I detta syfte är ett avgörande steg att inse dessa globala samband så att vi kan bilda rätt koalitioner med de rätta allierade. Nu är tiden inne för utbyte av motståndstaktik – som Hongkongbor nyligen har gjort med kamrater i ISA – och bygga en gemensam styrka med arbetar- och gräsrotsorganisationer, så att vi tillsammans kan förenas mot statens förtryck överallt.

Original: [Why the New National Security Laws in Hong Kong Matter](#)

Översättning: Göran Källqvist

Revolution

Massrörelsen i Hongkong dör ut

Daniel Morley

Revolution 24/7 2020

Den kinesiska staten har genomfört en dramatisk inskränkning av Hongkongbornas demokratiska rättigheter genom att påtvinga territoriet en ny ”nationell säkerhetslag”. Regimen försöker desperat att få slut på principen om ”ett land, två system”, som står i vägen för att Peking ska få samma kontroll över Hongkong som över resten av landet.

Den kinesiska regimen kan inte acceptera rörelsen i Hongkong. Detta beror på att den ger utlopp och kan bli en katalysator för kamp mot Peking också i Fastlandskina – men det beror även på att den stärkt USA-imperialismen, som använt rörelsen som ett vapen i sina intriger med Kina. Genom att försöka göra sig av med denna svaghet har man förstås gett USA och Storbritannien en ursäkt till att återigen attackera Kina. USA har nu röstat igenom sanktioner mot vissa företrädare i Kinas så kallade Kommunistparti och alla banker som gör affärer med företag eller individer som USA anser vara skyldiga.

Foto: Studio Incendo, Flickr

En självbelåten Nancy Pelosi menade att ”alla frihetsälskare måste fördöma denna fruktansvärda lag” som införts av Kina. Boris Johnson och Dominic Raab har sagt i stort sett samma sak, och har upptäckt tjusningen med invandring och asyl genom att öppna brittiska gränser för 3 miljoner Hongkongbor.

Låt oss tala klarspråk: USA och Storbritannien har ingen som helst rätt att predika om demokrati och frihet. Dessa två imperialistmakter har mer blod på sina händer än några andra länder i världen. Kommentarer från Storbritannien är särskilt hycklande med tanke på att landet styrde Hongkong som en koloni i flera decennier, utan att tillåta några som helst demokratiska rättigheter. Till exempel införde britterna lagen ”Crimes Ordinance” år 1971, som bland annat innebar fängelsestraff om en person hade tillgång till material som skulle kunna användas mot staten, utan att myndigheterna ens behövde tillhandahålla bevis.

Den nya nationella säkerhetslagen är ett genomskinligt försök att eliminera Hongkongbornas rättigheter att på något sätt organisera sig mot, eller skydda sig från, den kinesiska staten. Att den behövde röstatas igenom via Nationella folkkongressen i Peking (rättare sagt, via dess stående kommitté) och sedan påtvingad Hongkong under en pandemi, visar den krassa verkligheten. Faktum är att de flesta lagstiftare i Hongkong inte ens sett denna text, vilket otroligt nog också inkluderar ”chefsministern” Carrie Lam.

Den nya lagen kriminaliserar bland annat ”uppvigling”, ”sammansvärjning med utländska krafter” samt ”underminering av staten”. Alla dessa saker är straffbara med livstids fängelse.

De som anklagas kommer att förhöras på fastlandet. Peking har därmed den efterlängtdade makten att kunna få vem som helst utlämnad från Hongkong, men i en oerhört mycket mer kraftfull form än det som ursprungligen föreslogs i den proposition om politisk utlämning från 2019 som provocerade fram rörelsen från början. Som en del av dessa nya befogenheter kommer Fastlandskina bland annat att inrätta en ny myndighet i Hongkong, som kommer att bemannas av personer från fastlandet:

”Detta kontor ska fastställa stadens nationella säkerhetsutveckling och lägga fram förslag om centrala strategier och policy. Den har också tilldelats ansvar för insamlande och analys av information, samt hantering av ärenden rörande nationell säkerhet... [Dess] personal kommer att behöva ta hänsyn till lokal lagstiftning men kommer inte att arbeta under Hongkongs jurisdiktion när de verkställer sina uppgifter. (*South China Morning Post*, 2020-07-02)

Foto: Etan Liam / Flickr (CC BY-ND 2.0)

Smärtsamma lärdomar

I våra artiklar om massrörelsen 2019, varnade vi för att rörelsen skulle vara dömd att misslyckas om den inte la fram tydliga arbetarklassbaserade krav och försökte vinna över arbetare på fastlandet. En rörelse kan inte hålla kvar sina medlemmar på gatan särskilt länge om den inte har tydliga perspektiv, en strategi, eller någon organisation överhuvudtaget. Självklart kunde ingen ha förutsett covid-19-pandemin och den nedstängning av samhället som följde, som Peking använt för att slå ned motståndet och få igenom lagen. Men med eller utan en pandemi, hade rörelsen dött ut förr eller senare.

Vi påpekade också att när rörelsen väl dör ut, kommer Peking att börja arresteras ledande aktivister och terrorisera befolkningen till lydnad. Det är precis vad de nu gör. Efter att den nya lagen klubbats igenom ägde några protester rum, men då dessa var avsevärt mycket mindre än förra sommarens var de lätta att kuva. 370 personer arresterades, varav 10 för brott mot den nya lagen, som redan satts i verket. De mest framträdande aktivisterna från förra årets rörelse (det fanns inte några officiella ledare) – Joshua Wong, Nathan Law, Agnes Chow och

Jeffrey Ngo – tillkännagav att de slutar vara politiskt aktiva och att partiet de grundade under demonstrationerna 2014 ska upplösas.

Detta är oerhört talande. Den nya lagen är ett hårt slag mot vanliga Hongkongbors rättigheter, som redan var begränsade. De tusentals ungdomar som kämpade tappert – trots sina liberala ledares vurmande för kapitalismen – befinner sig nu i stor fara. Olyckligt nog har ledarnas lättsinniga hanterande av rörelsen, det vill säga att vägra organisera den ordentligt, vägra att sammankoppla den med arbetarklassen och ställa klassbaserade krav, misslyckandet med att använda strejkmotoden och i stället ha gjort reaktionära vädjanden till Donald Trump: alla dessa felsteg ledde rörelsen i fördärvet och har nu utelämnat ungdomen i repressionens händer.

Den nya lagen har också gjort arbetarna på fastlandet mer sårbara. I årtionden har ledare inom arbetarrörelsen flytt till Hongkong för att undkomma förföljelse. Staden har blivit en knutpunkt för att organisera solidaritet med strejkande arbetare i Fastlandskina. Den nya lagen gör det lätt för Peking att hävda att sådana personer finansierar terrorism eller underminering av staten och att se till att de antingen utlämnas eller försvinner under mystiska omständigheter.

En av de absolut viktigaste lärdomarna från det senaste årets rörelse är att imperialiststater i väst inte är vänner, utan tvärtom fiender till kampen för demokratiska rättigheter i Hongkong. Trump och Boris Johnson kan frusta och pusta bäst de vill, och naturligtvis kommer de att använda detta i sitt handelskrig med Kina. Men detta kommer aldrig att förändra något för arbetarna i Hongkong (det är ändå inte imperialisternas syfte). Borgerlig diplomati handlar aldrig om frihet och universella värden, utan om kall, hård profit. Kinas ekonomiska tyngd är sådan att den drar in andra länder och deras intressen i sin omlopps bana. Det är därför ledare i muslimska länder inte säger något om Kinas brutala förtryck av uyghurerna i Xinjiang. Dessa politikernas kärlek till pengar segrar alltid över deras gudfruktighet. I stället för att tillhandahålla en säker tillflyktsort till Hongkongbor, kommer många länder som just nu inhyser dem att utlämna dem till Kina för att främja relationen som god handelspartner.

Hongkongs arbetare och ungdomar har lärt sig en mycket hård och smärtsam läxa. De måste dra slutsatsen att den enda vägen till frihet går genom, inte bort från, Kina. Det vill säga, den enda kraft som kan hjälpa dem att övervinna den kapitalistiska, auktoritära regimen i Peking är Fastlandskinas arbetarklass. Framåt mot den kinesiska revolutionen!

Original: [The death of Hong Kong's mass movement](#)

Översättning: Jenny Boström